

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi ulkona käytettävien laitteiden melupäästöjä ympäristöön koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 2000/14/EY muuttamisesta”

KOM(2005) 370 lopullinen — 2005/0149 COD

(2006/C 28/23)

Neuvosto päätti 16. syyskuuta 2005 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklan nojalla pyytää Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellämainitusta aiheesta.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean työvaliokunta päätti 27. syyskuuta 2005 antaa lausunnon valmistelun ”maatalous, maaseudun kehittäminen, ympäristö” -erityisjaoston tehtäväksi.

Asian kiireellisyys vuoksi Euroopan talous- ja sosiaalikomitea nimesi 26.–27. lokakuuta 2005 pitämässään 421. täysistunnossa (lokakuun 27. päivän kokouksessa) yleisesittelijäksi Antonello **Pezzinin** ja hyväksyi seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 81 ääntä puolesta ja 1 vastaan 3:n pidettyessä äänestämistä.

1. Päätelmät ja suositukset

1.1 Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK) suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen direktiivin 2000/14/EY (ns. meludirektiivin) muuttamisesta ⁽¹⁾.

1.2 Tässä yhteydessä ETSK korostaa, että tärkeimpiä melun aiheuttajia rakennusteollisuudessa sekä puutarhan- ja metsänhoidossa ovat juuri direktiivissä 2000/14/EY luetellut laitteet ja koneet, ja että koneiden rakentajien antamat tekniset tiedot ja takuut ovat keskeisen tärkeitä työnantajien pyrkimyksille huolehtia melunhallinnasta asianmukaisesti.

1.3 Lisäksi ETSK tähdentää, että ympäristömelun hallitsemiseksi on tärkeää panna direktiivi 2000/14/EY täytäntöön kokonaisuudessaan siten, että julkiset ja yksityiset urakoiden teettäjät sisällyttävät sopimuksiin koneiden alhaista melutasoa koskevat vaatimukset.

1.4 ETSK muistuttaa myös, että melupäästöjen mittausta varten on olemassa yhdenmukaiset normit. Meludirektiivin (2000/14/EY) perustana ovat teknistä yhdenmukaistamista ja standardeja koskevan uuden strategian periaatteet ja käsitteet, jotka on vahvistettu 7. toukokuuta 1985 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽²⁾ ja 22. heinäkuuta 1993 tehdystä neuvoston päätöksessä 93/465/ETY ⁽³⁾.

2. Perustelut

2.1 Käsiteltävänä olevalla ehdotuksella muutetaan ulkona käytettävien laitteiden melupäästöjä ympäristöön koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 8. toukokuuta

2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/14/EY (”meludirektiivi”).

2.2 Tammikuun 3. päivästä 2002 lähtien meludirektiivin soveltamisalaan kuuluvien 57 laitetyypin on täytettävä direktiivin vaatimukset ennen kuin ne voidaan saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön Euroopan yhteisön alueella.

2.3 Meludirektiivissä säädetään suurimmista sallituista äänitehotasoista ja pakollisista melumerkinnöistä 22 laitetyypille sekä ainoastaan pakollisista melumerkinnöistä lopuille 35 laitetyypille.

2.3.1 Niissä 22 laitetyypissä, joissa on noudatettava sallittuja äänitehotasoja, direktiiviä sovelletaan kahdessa vaiheessa. Ensimmäinen vaihe (I vaihe) tuli voimaan 3. tammikuuta 2002, ja toisen vaiheen (II vaihe) alennetut raja-arvot tulevat voimaan 3. tammikuuta 2006.

2.3.2 Komission nimeämä WG7-työryhmä ⁽⁴⁾ oli yhtä mieltä siitä, että joidenkin laitetyyppien osalta II vaiheessa sovellettavia mitattuja äänitehotasoja ei ole teknisesti mahdollista saavuttaa.

2.3.3 Tämän vuoksi komissio ehdottaa, että II vaiheen sallitut äänitehotasot olisivat edellä mainittujen laitteiden osalta yksinomaan ohjeellisia. Lopulliset arvot määräytyvät, kun meludirektiiviä tarkistetaan 20 artiklassa tarkoitetun kertomuksen perusteella.

2.4 Jos direktiiviä ei tarkisteta, I vaiheen lukuja sovelletaan edelleen II vaiheessa.

⁽¹⁾ EYVL L 162, 3.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 220, 30.8.1993, s. 23.

⁽⁴⁾ Ulkona käytettäviä koneita käsittelevä työryhmä (komission yksiköiden perustama asiantuntijaryhmä).

3. Yleistä

3.1 Perusteltaessa direktiivin 2000/14/EY muuttamista on syytä korostaa **kahta keskeistä näkökohtaa**.

3.2 **Ensimmäinen näkökohta** koskee direktiiviin 2000/14/EY sisältyvien suuntaviivojen säilyttämistä ja vahvistamista, koska käsiteltävänä olevan muutosehdotuksen tulisi täydentää yhteisön toimenpiteitä, jotka koskevat tärkeimpien melunaiheuttajien tuottamia melupäästöjä, ja luoda perusta täydentävien toimenpiteiden laatimiseen lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Tärkeimpiä melunaiheuttajia ovat erityisesti ajoneuvot ja rautatieliikenne sekä niihin liittyvät perusrakenteet, lentokoneet, ulkona käytettävät laitteet, teollisuuslaitteistot ja liikkuvat koneet.

3.2.1 Direktiivi kattaa seuraavat tiettyjen koneluokkien melupäästöistä annetut säädökset:

- Neuvoston **direktiivi 70/157/ETY**, annettu 6. helmikuuta 1970, moottoriajoneuvojen sallittua melutasoa ja pakojärjestelmää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä,
- Neuvoston **direktiivi 77/311/ETY**, annettu 29. maaliskuuta 1977, pyöriellä varustettujen maatalous- ja metsätraktorien kuljettajalle kantautuvan äänen tasoa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä,
- Neuvoston **direktiivi 80/51/ETY**, annettu 20. joulukuuta 1979, ääntä hitaammin lentävien ilma-alusten melupäästöjen rajoittamisesta, ja sitä täydentävät direktiivit,
- Neuvoston **direktiivi 92/61/ETY**, annettu 30. kesäkuuta 1992, kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä,
- Euroopan parlamentin ja neuvoston **direktiivi 2000/14/EY**, annettu 8. maaliskuuta 2000, ulkona käytettävien laitteiden melupäästöjä ympäristöön koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä.

3.2.2 Ennen ympäristöpolitiikan vakiintumista melun torjuntaan tähtäävillä toimenpiteillä pyrittiin ympäristönsuojelun lisäksi erityisesti vapaata kilpailua ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien periaatteiden toteuttamiseen ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ Ks. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 12. maaliskuuta 2002 antama tuomio, asiat C-27/00 ja C-122/00.

3.2.3 Käsiteltävänä olevassa ehdotuksessa ympäristönsuojelun vaatimukset ja vapaiden markkinoiden turvaaminen ovat hyvin tasapainossa.

3.3 **Toisena keskeisenä näkökohtana** on ehdotuksen johdonmukaisuus terveyden ja ympäristön suojelua sekä melun torjuntaa koskeviin EU:n ohjelmiin, toimiin ja tavoitteisiin nähden.

3.3.1 Yhteisön politiikassa on saavutettava korkea terveyden ja ympäristön suojelun taso, ja meluntorjunta on yksi siihen liittyvistä tavoitteista.

3.3.2 Tulevia politiikkoja koskevassa vihreässä kirjassa komissio käsittelee melua yhtenä Euroopan suurimmista ympäristöongelmista.

3.4 Komission ehdotus on osa terveyden ja ympäristön suojelua koskevaa unionin strategiaa, joka sisältyy 27. loka-kuuta 2003 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmiin, ja sitä koskevien toimintaohjelmien täytäntöönpanoon kuuluvia toimia.

3.4.1 On syytä muistaa, että unioni puuttui meluongelmaan direktiivillä 2002/49. Kyseessä on perustavaa laatua oleva säädös, jossa määritellään kriteerit hyväksyttävissä olevalle ympäristömelulle.

3.5 Yhteisön toimielimet ovat yksilöineet **yhteiset arviointimenetelmät**, joissa määritellään raja-arvojen käsite. Jäsenvaltioiden tehtävänä on määrittää eri alueita koskevat raja-arvot ja huolehtia tarvittavasta kansallisten lakien koordinoinnista.

3.5.1 Yhteisten perusteiden laatiminen on ollut välttämätöntä, koska muussa tapauksessa hyväksyttävää melutasoa koskevat vaatimukset saattaisivat vaihdella eri jäsenvaltioissa, ja tämä voisi muun muassa estää joidenkin ajoneuvojen tai lentokoneiden kauttakulun ja asettaa erilaisia rajoituksia välineiden käytölle valtioiden alueilla.

3.6 Direktiivin 2002/49 tavoitteena on meluntorjunta; etusijalla on ympäristömelulle altistumisen vuoksi ihmisille aiheutuvien haitallisten vaikutusten poistaminen.

3.6.1 Melulle altistuminen työssä voi aiheuttaa pysyviä vaurioita kuulolle ja jopa työtapaturmia, ja siihen liittyvät seuraavat direktiivit, joissa säädetään terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista:

- Neuvoston **direktiivi 89/391/ETY**, annettu 12. kesäkuuta 1989, toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä,
- Euroopan parlamentin ja neuvoston **direktiivi 2003/10/EY**, annettu 6. helmikuuta 2003, terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työnteki-

jöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysisistä tekijöistä (melu) aiheutuville riskeille,

- Neuvoston **direktiivi 89/655/ETY**, annettu 30. marraskuuta 1989, työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavat turvallisuutta ja terveyttä koskevat vähimmäisvaatimukset. Mainituissa direktiiveissä säädetään, että työnantajan tulee suunnitella melua aiheuttavat työtehtävät siten, että melulle altistuminen on mahdollisimman vähäistä, erityisesti käyttämällä koneita, joiden melutaso on alhainen, tekemällä lähtötarkastuksia ja kutsumalla työntekijät mukaan suunnitteluun.

Bryssel 27. lokakuuta 2005

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
puheenjohtaja
Anne-Marie SIGMUND
